

**Асноўныя тэзісы плятформы
Беларускага Цэнтральнага Выбарнага Камітэту,
прынятыя на канфэрэнцыі ў Вільні 9—10 жніўня 1922 г.**

1) Абарона правоў Беларускага насяленьня. Задэкляраваныя Канстытуцый правы нацыянальных меншасцяў павінны быць праведзены адносна да беларусаў ува ўсе правадаўствы і ў адміністрацыйную практыку.

Дзеля забяспечаньня апошняга ў межах Беларускае тэрыторыі беларусы павінны быць дапушчаны без ніякіх агранічэньняў на адміністрацыйныя ўрады ўсіх інстанцый.

Свабода нацыянальнае беларускае школы ўсіх ступеняў, утрыманьне на кошт скарбу.

Роўныя правы для беларускай мовы з урадовай мовай у адміністрацыі і судзе.

Поўная свабода грамадзкае і эканамічнае арганізацыі, свабода сходаў, слова і друку.

2) Поўная салідарнасьць усіх нацыянальных меншасцяў у абароне правоў усіх іх разам і кожнае асобна.

Паразуменьне з польскай дэмакратыяй на грунце абароны права, поступу і эканамічных інтарэсаў працоўнага народу.

Барацьба з усімі праявамі адміністрацыйнага гвалту.

3) Поўная свабода для ўсіх рэлігій. Абарона кожнага вызнаньня ад уціску ўлады. Барацьба з урадовай палітыкай, якая імкнецца падзяліць на два варожыя абозы напалову каталіцкае, напалову праваслаўнае беларускае насяленьне дарогай фаварызацыі аднаго і ўцісканьня другога вызнаньня.

4) Хутэйшае правядзеньне ў жыцьцё зямельнае рэформы. На Беларускай тэрыторыі — уся зямля Беларускаму працоўнаму народу! Зямельная рэформа ня можа служыць мэтам польскае калянізацыі на Беларускіх абшарах. Пры разьдзеле дворных зямель між тутэйшымі сялянамі цяжар зямельнае рэформы ня можа быць узложаны выключна на ўласьнікаў-непалайкаў.

Землі ўцекачоў, дагэтуль не вярнуўшыся з Расеі, ні ў якім прыпадку не падлягаюць канфіскацыі.

Пакуль ня будзе праведзена ў жыцьцё зямельная рэформа, — абарона дробных арандароў ад усялякіх гвалтаў з боку двароў і адміністрацыі.

Абарона беларускіх лясоў ад адначаснае і рабунковае гаспадаркі ўраду. Хутэйшае правядзеньне ў жыцьцё нацыяналізацыі лясоў.

5) Работніцкае пытаньне. 8-гадзінны рабочы дзень.

Поўная свабода работніцкае арганізацыі дзеля барацьбы за ідэалы рабочага народу.

Абавязак улады забяспечыць права на працу кожнаму работніку.

Самая шырокая дзяржаўная падмога работнікам дзеля разьвіцьця прасьветы і прафэсіянальнага ўзгадаваньня. Дзяржаўнае забяспечаньне на прыпадак хваробы, старасьці, інваліднасьці і безработьця.

6) Грамадзкая арганізацыя. Чым хутэйшае правядзеньне ў жыцьцё на ўсіх Беларускіх абшарах валаснога і павятовага самаўпраўленьня з забяспечаньнем праўдзівае свабоды выбараў у валасныя і павятовыя самаўрады.

Выдзяленьне беларускіх часьцін з польскіх ваяводзтваў, куды яны далучаны дзеля палянізатарскіх мэтаў.

Утварэньне з усіх Беларускіх абшараў асобнае аўтаномнае адзінкі з краёвым соймам у Вільні.

7) Тэрытарыяльная арганізацыя арміі.

8) Запраўдная дзяржаўная помач рээмігрантам-беларусам, байкатаваным цяпер урадам.

9) Барацьба проці фаварызацыі ўрадам этнаграфічна польскага цэнтру коштам няпольскіх „акраін“.

10) Абарона кватарантаў ад эксплуатацыі камянічнікамі.

11) Помач рээмігрантам. Адбудова ўрадам усіх зруйнаваных вайной гаспадарак. Зварот на кошт скарбу ўсяго жывога і мёртвага інвэнтару.